EGEBJERGGÅRD OG TEGLVÆRKET

Denne artikel blev første gang bragt i Egebjergbladet i maj 1977 og er skrevet af Alice Thomsen.

Den 13. maj 1974 besøgte jeg Ellen Thomsen på plejehjemmet Toftehaven. Så længe hendes mand, tidligere kontorchef ved Ballerup-Måløv kommune, Aleth Thomsen, levede, boede de på Linde Allé. - Det er en god fortæller, der her som 87-årig fortæller om sit liv:

"Indtil 1904 boede vi på Møllegården i Lyngby. Der havde min far et teglværk, og han har lavet en masse håndstrøgne sten og formsten til Københavns rådhus. Hvis man ser godt efter, kan man rundt omkring på det se formsten med en sol eller en måne. Hjemme hang der en sol og en måne på ovnen til minde om det.

Min far købte Egebjerggård af en grosserer Bagger. Der var ler over det hele, og far begyndte med det samme, da vi var kommet hertil, at bygge et teglværk. Dette byggeri strakte sig over nogle år. Til arbejdet på teglværket var der ansat fire faste folk - brændere. Nogle af dem var svenskere, vi havde med fra Møllegården. Ovnen skulle jo passes både dag og nat, så der blev bygget et lille hus til dem med fire lejligheder - men der var kun to værelser til hver familie.

De formstrøgne sten skulle klappes på alle fire sider og sættes på hylder - det gjorde konerne - og bagefter skulle de ujævne kanter skæres af med en kniv. Det var der drenge, der kom og lavede, og så blev stenene igen stillet på hylder. Når der så om foråret var strøget så mange sten, at ovnen kunne blive fyldt, og der var lagt til rette til at tænde, var det tradition, at det skulle være min mor, der satte tændstikken til. Ovnen var rund, og ind til ilden var der ligesom små kirkebuer.

De gravede og gravede, så der blev nogle store huller, og tipvognene kørte leret op til æltemaskinerne. Disse tipvogne havde drengene fra byen

Fortsættes næste side

Tipvognene "tøffer" rundt på Egebjerggårds jorder med ler til teglværket

Teglværksarbejdere på Egebjerg teglværk ca. 1930

Deres lokale Vognmand

Grus, sten og muldjord leveres.
Alle former for affald og lign. fjernes.
Hække og træer hives op med rod.
Træfældning m.v.
Uforbindende tilbud gives.

Frank Christensen
Haremosen 24
2880 Bagsværd
Tlf.: Dag 40 33 90 44
Aften 44 44 28 30

VVS-INSTALLATØR
JG APS
JOHNNY GULLANDER
&
EJENDOMSSERVICE
Alt i blikkenslager-& VVS-arbejde
Tilsluttet VVS-branchens garantiordning
44 98 40 28
Bil 23 20 48 98
Syvendehusvej 30. 2750 Ballerup

Frisør for hele familien
Salon Chagall
Din lokale frisør
Tlf.: 44 97 01 99

Tag annoncen med og få en skyllefarve
Til kun
Kr. 170,00
(langt hår ekstra)

En plejende farve uden beige – og så holder den næsten lige så godt som en Permanent farve.

Kærlig hilsen
Pia og Marianne
Salon Chagall
Egebjerg Bygade 37 B
2750 Ballerup v/NETTO

selvfølgelig travlt med at lege med om søndagen. De trak dem ud af lave og kørte ned ad bakkerne. Senere købte far et stykke fra Håbets jorder; der var også meget ler i den bakke.

1 1906 eller 07 byggede min far Hareskovhøj, lige over for Egebjerggård - der var et stort stykke jord ned mod moserne, hvor hesten gik og græssede - dengang havde vi en hest og vogn.

Der var meget liv i vores hus, altid en del mennesker. Ofte havde vi nogle kusiner boende, deres far døde tidligt, og de havde ikke rigtigt nogen steder at være. Min bror, der var ansat ved jernbanen, havde en del venner, der kom her. Han var også med i håndværkerforeningsarbejde. Der var hvert år amatørkomedie og bal. Der var en snedkermester - Thorvald Hansen - han var så dygtig til det, han var god til at synge, og den gamle doktor Møller instruerede. Min søster, der var gift og havde børn, kom om søndagen, så der var et farligt hurlumhej - der var nok at lave, både i hus og have. En gang om ugen tog jeg til København og fik undervisning i klaverspil.

Der var ikke mange naboer. På Egebjergvej var der Benthe og hendes forældre (hjørnet af Skovvej og Egebjergvej). På samme side som Hareskovhøj - lidt ind mod Ballerup - lå Sømandsstedet, med en sø nede på marken, Skovledmosen, og i den lå en lille båd, som man kunne tage små ture i.

Hver dag skulle jeg hen på Sømandsstedet og købe mælk og fløde - 2 potter sød og en pægl fløde. Jeg tror, det var 36 øre, det kostede, og hvis vi rigtig snakkede godt, kom hun gerne til at give mig lidt rigeligt. Hun havde gården og blev så gift med sømanden og kom til at hedde fru Nielsen. Hun fortalte, hvordan det havde været i gamle dage. Man hængte skinker og sådan noget op i det åbne ildsted, og når man skulle bruge kødet, tog man en gammel vatteret trøje på, for så kom man jo til at se ud af sodedryp og af suledryp. Hun var både vind og skæv og pukkelrygget af at slæbe fra barnsben. Hun havde bl.a. været med til at skære tørv nede i mosen - hun havde så svært ved alt, hvad hun skulle tage sig for. Hendes svigermor, der også boede herude, var så vred over, at hendes søn ikke før giftermålet havde fået ordentlig besked med disse skavanker, at hun ikke ville besøge dem på Sømandsstedet. Men sømanden var trofast til at gå op med mad til moderen. Og sommetider, når vi havde fået lidt godt til middag, sendte mor mig afsted med en portion til hende. En gang var det fiskefars, og det kendte hun slet ikke – "sådan mad har jeg aldrig smagt, og jeg har dog tjent ved en skolelærer".

Men jeg synes alligevel, det gik fredsommeligt og rart til deroppe på Sømandsstedet. Sømanden var meget stolt af deres to dejlige heste - sjovt at en sømand kunne være så glad for heste. Han og karlen Christian klarede det hele pænt. De havde jo næsten ingen redskaber, vist kun en plov og en harve, men de gik godt sammen, de to gamle fyre. Og når de skulle så roer, havde de frøene i en flaske, der var lukket med et stykke papir, hvori der var prikket huller, og så strøede de i lange rækker. Christian fik penge to gange om året, når det var skiftedag. Så gik han op og købte sig et sæt undertøj, og så brændte han det gamle - det var den eneste gang, han fik rent på. Om sommeren lejede sømanden og hans kone et værelse ud til feriegæster.

Så var der ingen naboer - hvis man kan kalde dem det - før Knudsminde. Det var grosserer Eskildsen. Engang min far og jeg kom kørende i hestevogn forbi gården, kunne min far ikke nære sig. Han havde i avisen læst, at Alberti var blevet fængslet, og det måtte han ind og fortælle Eskildsen, der var tilhænger af Alberti.

De næste beboere på Knudsminde var storfyrstinde Olga og hendes mand, der var oberst. Storfyrstinde Olga var et sødt menneske og godgørende imod mange af de fattige her omkring i byen, og hun var en meget dygtig malerinde. Men da den anden krig kom, turde de ikke at blive her. De to sønner var arvinger til tronen i Rusland, og hun ville ikke risikere, at de blev taget.

Der var en morsom gammel hulvej bag ved Knudsmindes jord - der var tjørnekrat på begge sider af den og store marker med rug og hvede - og ligeledes både på højre og venstre side af denne markvej var der mange små vandhuller med krat omkring - det var så kønt.

Sjov og den slags havde man ikke - man kunne gå tur i skoven, hvor der var de forskellige kendte træer - gamle egetræer og Ønskebøgen, som folk fra Ballerup gik ud til pinsemorgen. Søn- og helligdage traskede folk i skoven. Der er også kæmpehøjen lige inden for skovbrynet og den meget stejle Dyrebakke, som var svær at køre hestevogn på - og fra Hejrebakken, uden for skoven, kunne man kikke ud over Søndersø.

Egebjerg teglværks arbejdsstyrke ca. 1945

Tiden indtil første verdenskrig gik fredeligt og hyggeligt. Min far blev alt muligt, efter at han var flyttet herud - han var sognerådsformand, han var amtsrådsmedlem, og han var også medlem af telefonselskabet og af Nesa - vi har mange billeder fra hans ture med dem.

På en eller anden måde var han også blevet formand i landbrugsforeningen, han havde ellers ikke meget med landbrug at gøre; der var selvfølgelig Egebjerggård, men den var jo forpagtet ud.

Min far havde dårligt ben, men han cyklede da for det meste. Det var en anstrengende tur ind ad Skovvejen, op og ned ad bakker, men de blev jo jævnet ud, og vejen blev bredere. Derved røg desværre mange af træerne. Når man dengang skulle til Ballerup og have toget, kunne man på sin spadseretur ind ad Skovvejen plukke en ordentlig buket markblomster på grøftekanterne. Grøfterne fortsatte hele vejen op igennem byen til stationen - og så var der små broer fra vejen og ind til hvert hus, det så meget landligt ud. Der lå også flere gamle stråtækte huse, og store gårde var der også. Det var mest håndværkere og håndværksmestre, der boede der - og her var alle slags håndværk - man skulle ikke vente i årevis på, at der kom nogen; man kunne bare ringe, så kom de med det samme.

Men dengang Fischer satte ild på Reehs tømmerhandel, røg også alle de gamle gårde med stråtage - bl.a. Lindegården og Tønnes Pedersens Højagergård - det var en fæl tid. Og Fischer, der reddede alle bøgerne på tømmerpladsen, var en helt i folks øjne, indtil han blev opdaget.

Under første verdenskrig havde vi indkvartering på Egebjerggård. Det var sommetider lidt besværligt - de spiste ovre hos os på Hareskovhøj - men vi havde nu meget sjov med dem. Den ene var en jysk gårdmand, og den anden var trykker på Politiken.

Min mand, der var i sikringsstyrken, traf jeg hos dyrlæge Petersens, som vi kom meget sammen med. Vi blev gift i 1917 og flyttede til København, hvor vi boede i 1 år. Så kom vi tilbage til Ballerup og flyttede ind i et hus i Kastanie Allé. Min mand søgte stillingen som kommunesekretær herude. På det tidspunkt var min far sognerådsformand, og han måtte op i sognerådet hver dag, for der var kun frk. Christensen og én til på kontoret, og så siden kom Christian Andersen til som elev. Det gik meget fredsommeligt til i sognerådet. Det var sådan, at i fire år var det håndværkerne, der regerede, og de næste fire år var det landboerne - de skiftedes til det. Ja, de kævledes jo bravt, det kunne jo

Fortsættes næste side

Skovvej set mod syd, Hareskovhøj til højre. Året er 1979.

Brændte sten trilles ud af ovnen til "opklamping" i lagerpladserne.

SL- Multiservice
Vedligeholdelse af hus og have med mere
- Ring for tilbud -
Stig Ljunggren
Mobil 26 19 35 95
Pilehøjvej 15 2750 - Ballerup

G.P. Oliefyrsservice ApS
Aut. VVS-installatør
Total entreprise
Medlem af OSS servicevagt i fyringsperioden 1-10 - 30-4
• Hovedeftersyn
• Reparationer
• Fast A-B Service
• Udskifning - Installation af:
• Olietanke
• Kedler
• Varmtvandsbeholder
• Cirkulationspumper
• Danfoss Termostatventiler
• Nat-Dag sænkning
• Sanitet
V V S
44 97 27 77
Tilbud og overslag uden forbindende

BALLERUP DYREKLINIK
Ved dyrlægerne Lis Hartmann & Carsten Holm Petersen
Egebjergvej 84, Tlf.: 44 65 27 22
KIRURGISK OG MEDICINSK BEHANDLING AF MINDRE HUSDYR
LABORATORIEDIAGNOSTIK
RØNTGENDIAGNOSTIK
SCANNING AF DRÆGTIGHEDER
Telefontid daglig, bedst 8.00-9.00
Konsultation efter aftale
Forhandling af Prescription Diet, Science Plan, Eukanuba
Specifik samt Limited Diet efter bestilling

ikke være andet, når det sådan skulle være forskellige interesser, der kom på spil.

Min mand vidste aldrig, hvornår han havde fri, for han skulle blive der, til sognerådsformanden kom og havde tid at være der. Det var navnlig Valdemar Jensen, der kom i vejen med en slæde, når man havde et eller andet for - og så holdt de lange, lange nattemøder. Hvert fjerde år kom der 9 nye. Nogle af dem kom min mand vældig godt ud af det med - Smørum og Sigfred Petersen - ikke fordi han som sådan har været uvenner med nogen af dem, men jeg var sommetider vred på Valdemar Jensen.

Det var ikke, fordi vi gik meget ud - bil har vi aldrig haft - og vi tog kun til København, når vi skulle på familiebesøg. Teater interesserede ikke min mand, men hvis der var noget med musik og koncerter, ville han gerne til det. Min mand havde en spilleklub, han selv spillede violin, og der var fire andre, og en gang om ugen skiftedes vi til at komme hos hinanden. Der var de to, vi kaldte Måløvmalerne - Godtfredsen hed den ene, og den anden hed Ågård - og Nyholm spillede cello. Senere har der været lærer Seier, han var bibliotekar og spillede bratsch, og maleren Ole Søndergård var da også med. En af Nyholms sønner, Hans, blev organist. Han lavede en musikforening, hvor de, der kunne lidt forskelligt, mødtes søndag formiddag.

En anden ting, vi beskæftigede os med, var at afholde basar. Fru Nyholm var meget interesseret i Armenien. Hun havde i sin tid gerne villet rejse dertil sammen med Karen Jeppe. Man da det ikke blev til noget, havde hun jævnligt en basar med ting derovre fra, som Karen Jeppe havde sendt - broderier, sølvting og alt sådan noget håndarbejde; de lavede skønne ting i Armenien. Ved disse basarer stillede Nyholms hele deres hus til rådighed, og der blev et rod af den anden verden. Vi, der var med i det, havde bagt, og vi serverede kaffe - og pengene blev så sendt til Karen Jeppe.

Efterhånden kom der jo også biograf i Ballerup, men det var nu kun sjældent, vi kom der. Min søn var helt tovlig efter at gå i biografen, og min mand ville gerne have købt abonnementskort til ham, men det kunne ikke lade sig gøre. Det var jo tit, der var helt udsolgt, og så kunne det ikke nytte, at den plads måske stod tom - det var Dinesen, der havde biografen. Siden hen blev min søn filminstruktør, og når han havde premiere i København, var vi selvfølgelig med.

Jeg synes ikke, der er spor af den gamle hygge her mere. Alle husene er revet ned i de små sideveje oppe langs med Linde Allé, og de har revet alle træerne op. Der var så pænt i Linde Allé og Kastanie Allé – nu er det blevet bilveje og parkeringspladser alt sammen."

AT

Egebjerggård efter branden den 10. januar 1991

Café Egely
Egebjerg Bygade 34-72

Personalet ønsker pensionister velkommen
alle dage: kl. 08 - 14
MAD til kroppen
MAD til glæde
MAD til fest
MAD med hjem
Ring på tlf. 4477 3095
og hør nærmere
Sund mad og samvær

Fru Sølvsten
BRUGSKUNST, BLOMSTER OG GAVEIDEER.
ÅBNINGSTIDER:
TIRSDAG OG TORSDAG 11-17.30
ONSDAG OG FREDAG 10-17.30
LØRDAG 10-14.00
MANDAG LUKKET
EGEBJERG BYGADE 53B 2750 BALLERUP TLF: 21265263

26 48 97 18
44 99 60 19
TB TRÆFÆLDNING
Træfældning · topkapning
flishugning · rodfræsning
Ring for et uforpligtende tilbud